

Arrest

nr. 313 383 van 24 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 31 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) oktober 2001.

1.2. Verzoeker dient op 30 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 4 oktober 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 april 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Rer Benadiri-clan. U bent geboren op [...] oktober 2001 in Dabagalo, gelegen in het district Harardheere in de provincie Mudug in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Uw vader werkte als veehandelaar. Na zijn dood nam uw moeder zijn werk over. U ging naar de koranschool sinds u negen jaar was. Op een gegeven dag eind 2020 had de emir van Al-Shabaab uw koranleeraar opgedragen om alle jongeren die afgestudeerd waren naar de moskee te sturen. Aangezien u tot deze groep behoorde, diende u sindsdien regelmatig naar de moskee te gaan. Daar werd jullie voorgelezen uit een religieus boek. Na het afmaken van het boek werd er aan de leerlingen die tegen de ongelovigen wensten te vechten gevraagd om hun naam op een blad papier neer te schrijven. U weigerde uw naam op te geven. Vervolgens werd u gevraagd waarom u weigerde, waarop u antwoordde dat u gewone lessen wenste te krijgen. U vertelde dat uw vader reeds gestorven was en u van plan was om uw moeder te helpen. Nadat u later diezelfde dag uw moeder had ingelicht over deze gebeurtenissen, stemde zij in met uw verklaringen. Uw moeder zei dat u hen diende te vertellen dat zij u nodig heeft. De daaropvolgende dag werd u opnieuw gevraagd om uw naam op te geven. U weigerde opnieuw, waarop uw naam onder dwang werd opgeschreven. Eens thuis verklaarde uw moeder dat er een andere oplossing zou worden gezocht en u mocht gaan slapen. Diezelfde avond werd u door Al-Shabaab vanuit uw huis geblinddoekt meegenomen naar een gevangenis. U verscheen er voor de rechtbank waar u opnieuw werd gevraagd of u wenste deel te nemen aan de strijd. U weigerde opnieuw, waarna u werd veroordeeld tot vijf maanden gevangenisstraf. Na het uitzitten van uw straf werd u opnieuw voor de rechtbank gebracht. Ditmaal verklaarde u wel voor de islam te willen werken. Na een kort bezoek aan uw moeder werd u samen met andere jongeren overgebracht naar een trainingscentrum van Al-Shabaab in het dorp Miliqo. Ongeveer een maand na uw inlijving werd er medegedeeld dat de emir een bezoek zou brengen aan het trainingscentrum. Aangezien er gekookt diende te worden voor de emir, dienden u en twee andere jongens hout te gaan sprokkelen. Tijdens het verzamelen van brandhout werd het toezichthoudend lid van Al-Shabaab opgebeld, waarop u en twee andere jongens zijn weggevlucht. Een drietal uur later besloten jullie auto's te doen stoppen. Uiteindelijk zijn jullie met een auto naar Afgooye meegereisd. Vanuit Afgooye reisde u per bus naar Mogadishu. In Mogadishu belde u met uw moeder. Zij vertelde u dat er een verwant van uw vader in Mogadishu woonde, waarop zij u zijn nummer gaf. Uiteindelijk mocht u bij hem en diens familie verblijven. Uiteindelijk werd beslist om u het land te doen verlaten.

U vertrok op 26 juli 2021 vanuit Somalië per vliegtuig via Turkije en een voor u onbekend Europees land naar België. U kwam op 28 juli 2021 aan in België, alwaar u op 30 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal*

voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Dabagalo in het district Harardheere gelegen in de provincie Mudug in Somalië.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden in Dabagalo, alsook op uw netwerk aldaar. U beweert namelijk vooral naar de koranschool te zijn geweest en te hebben geslapen. Op vrije dagen ging u voetballen (CGVS, p. 11-12). Op uw verblijf in het trainingscentrum van Miliqo na, verklaart u het dorp Dabagalo nooit te hebben verlaten (CGVS, p. 6). Uw beperkte en vage verklaringen aangaande uw dagelijkse leven in Dabagalo daargelaten, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw netwerk in Dabagalo doorleefd noch spontaan zijn. Zo blijkt uw kennis over uw vrienden uitermate beperkt te zijn. Gepolst naar uw vrienden op de koranschool, somt u A. en I. op. U verklaart dat u met hen naar de koranschool ging en op vrije dagen samen ging voetballen. Wanneer u gevraagd wordt naar de werkzaamheden van de ouders van A. en I., zegt u vaagweg dat de inwoners in Dabagalo enkel winkeliers, veehouders of landbouwers zijn. U nogmaals gevraagd naar het werk van de ouders van A. en I., beweert u zich dit niet te herinneren (CGVS, p. 12). Wanneer de protection officer polst naar de clanaffiliatie van uw twee vrienden, dient u opnieuw het antwoord schuldig te blijven. Uw verklaring dat men aan jongeren waarmee men naar de koranschool gaat niet naar de clan vraagt, kan niet overtuigen (CGVS, p. 14). Gezien het belang en de invloed van het clansysteem in Somalië op het dagelijkse leven, de politiek en verschillende conflicten, lijkt het dan ook weinig aannemelijk

dat u niet op de hoogte zou zijn over de clanaffiliatie van uw vrienden. Bovendien staat uw onwetendheid over de werkzaamheden van de ouders van uw vrienden, alsook over hun clanaffiliatie in schril contrast met uw degelijke kennis over de voornaamste beroepen van de inwoners in Dabagalo en de aanwezige clans aldaar. Uw verklaringen geven bijgevolg een weinig doorleefde indruk.

Verder is het merkwaardig dat iemand die in Dabagalo is opgegroeid, een dorp gelegen in ruraal Somalië waar volgens uw verklaringen voornamelijk veehouders en landbouwers wonen, amper mensen kent die in de veeteelt of landbouw werkzaam zijn. U gevraagd of u vrienden had die veehouders waren, antwoordt u naast de vraag door te stellen dat u leerling was aan de koranschool en u naar de moskee ging. U de vraag herhaald, stelt u geen dieren te hebben verkocht en u geen vrienden had die veehouders waren. Gevraagd of u iemand kende die veehouder was, antwoordt u eveneens van niet. Gevraagd of u vrienden had die landbouwers waren, antwoordt u weerom van niet (CGVS, p. 8). Gevraagd of u mensen kende die landbouwer waren, zegt u niemand te hebben gekend die landbouwer was, maar u wel iemand uit de buurt zou kunnen vinden die landbouwer was omdat de inwoners voornamelijk landbouwers waren. Vervolgens werpt u op dat uw burens dieren hebben. Gezegd dat u dus wel degelijk iemand kent die veehouder was, zegt u te hebben begrepen dat de protection officer vroeg of u met een vriend mee ging wandelen met de dieren (CGVS, p. 9). Het is opmerkelijk dat u niet meteen uw burens heeft opgeworpen, aangezien uw burens nota bene met de dieren van uw moeder gingen wandelen (CGVS, p. 9). Bovendien zou men van iemand die beweert in Dabagalo te zijn opgegroeid, een dorp die volgens uw verklaringen voornamelijk uit winkeliers, veehouders en landbouwers bestaat, en er tevens contact had met zijn ouders – die in vee handelen - en leerlingen uit de koranschool (CGVS, p. 7-12), mogen verwachten dat hij moeiteloos de namen van enkele veehouders of landbouwers kan opsommen. Dat u hiertoe niet in staat blijkt is eigenaardig. Uw verklaringen aangaande uw netwerk in Dabagalo zijn dermate beperkt en weinig doorleefd dat deze het CGVS verhinderen een goed zicht te krijgen op uw werkelijke levensomstandigheden en netwerk in Dabagalo. Deze vaststelling tast bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Dabagalo aan.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw profiel van zoon van veehandelaars weinig geloofwaardig wordt bevonden. U verklaart namelijk dat uw vader veehandelaar was. Na de dood van uw vader nam uw moeder het werk van uw vader op zich (CGVS, p. 9). Daarnaast had uw familie ook geiten en schapen. De burens gingen met jullie vee op stap (CGVS, p. 12). Uw kennis over het houden van vee is echter ontoereikend voor iemand die is opgegroeid in een dorp in ruraal Somalië waar zijn ouders bovendien als veehandelaar werkzaam waren. U kan tijdens het persoonlijk onderhoud wel nog zeggen dat de draagtijd bij een geit vijf maanden bedraagt. U blijkt daarentegen niet op de hoogte te zijn over de seizoenen waarin een geit juist drachtig is (CGVS, p. 13). Volgens de informatie ter beschikking van het CGVS zijn er twee duidelijk afgetekende seizoenen waarin de geiten drachtig zijn, namelijk het gu- en deyr-seizoen (zie administratief dossier). Het is weinig aannemelijk dat u als levenslang inwoner van een dorp in ruraal Somalië – waar de inwoners volgens uw verklaringen voornamelijk veehouders, landbouwers en winkeliers zijn (CGVS, p. 12) - en zoon van veehandelaars die tevens zelf dieren hadden, geen kennis zou hebben van de seizoenen waarin de dieren drachtig zijn. Verder blijkt u evenmin op de hoogte te zijn over waar de veehouders dan juist het vee heen gingen. U gevraagd waar uw burens gingen wandelen met jullie vee, verklaart u vaagweg dat zij de dieren buiten het dorp brachten. Gevraagd waar buiten het dorp, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 9). Men zou van een persoon die zijn hele leven in die regio woonachtig was en wiens gezin bovendien zelf dieren had, redelijkerwijs mogen verwachten over een bepaalde mate van kennis hieromtrent te beschikken. Uw onwetendheid is bijzonder merkwaardig. Ook is het enigszins opmerkelijk dat u als jongeman niet zelf met de dieren van uw moeder ging rondtrekken. Uw verklaring dat u geen kennis had over het rondtrekken met dieren en u daarom niet werkte met het vee kan geenszins overtuigen, daar er volgens uw verklaringen in uw dorp veel veehouders aanwezig waren. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat u als jongeman eerst de koran diende te leren. Gevraagd of u na de koranschool geen tijd had om te leren werken met dieren, zegt u dat er wel tijd was, maar u zich focuste op het leren van de koran (CGVS, p. 13). Uw verklaringen kunnen geen verschoning bieden voor uw uiterst beperkte kennis aangaande het houden van vee. Uw ontoereikende kennis over de veeteelt ondermijnt de geloofwaardigheid van zowel uw profiel van zoon van veehandelaars, als uw herkomst uit Dabagalo, een dorp gelegen in ruraal Somalië.

Voorts stelt het CGVS vast dat uw kennis over incidenten en conflicten in uw dorp en de ruimere regio ontoereikend is voor iemand die er beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek te hebben doorgebracht en er tevens ettelijke jaren naar de koranschool te zijn geweest (CGVS, p. 9). U blijkt namelijk onwetend over verschillende (clan)conflicten in uw dorp Dabagalo en de ruimere regio. Daarnaast heeft u een beperkte kennis over de conflicten die u wel weet aan te halen.

Ten eerste blijkt u niet op de hoogte te zijn over de voorbije (clan)conflicten in uw dorp Dabagalo en de ruimere omgeving. Gepeild naar clanconflicten, zegt u dat er in de periode dat u in Dabagalo woonde geen clanconflicten plaatsvonden. Nogmaals gevraagd of u nooit een clanconflict in uw dorp heeft meegemaakt, antwoordt u van niet. Gevraagd of u ooit heeft gehoord over clanconflicten in uw dorp in het verleden,

antwoordt u weerom van niet. U gevraagd of u ooit heeft gehoord over clanconflicten in het district, stelt u via uw grootmoeder gehoord te hebben over een conflict tussen de Ayr- en de Saleeban-clan in de dorpen Warshubo en Xinlabi. Gevraagd wanneer deze plaatsvonden, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 14). Vervolgens werpt u op dat Al-Shabaab in 2012 door middel van geweld de macht heeft overgenomen (CGVS, p. 15). Later past u uw verklaringen aan en stelt dat Al-Shabaab de macht zonder het gebruik van geweld heeft overgenomen. Pas wanneer zij de jongeren hun ideeën trachtten op te dringen, zou er volgens uw verklaringen een gevecht zijn uitgebroken tussen de terreurorganisatie en de lokale bevolking (CGVS, p. 16). Gevraagd of er naast deze machtsovername nog andere zaken zijn gebeurd in 2012, stelt u dat er voor de machtsovername een droogte plaats had. U gevraagd of u zich conflicten of gevechten herinnert in Dabagalo, stelt u dat zich enkel het gevecht ten tijde van de machtsovername te herinneren. Gevraagd of u zich conflicten of gevechten of incidenten in de ruimere regio rondom Dabagalo herinnert, werpt u opnieuw het clanconflict in de dorpen Warshubo en Xinlabi op (CGVS, p. 15). Verder verwijst u nog naar een conflict tussen Al-Shabaab en de inwoners in het nabijgelegen dorp Dumaaye in 2016 (CGVS, p. 15-16). Vervolgens stelt u niet over andere conflicten of gevechten te hebben gehoord toen u in Dabagalo woonde (CGVS, p. 15). U later nogmaals gevraagd of er naast het conflict in 2016 nog andere conflicten hebben plaatsgevonden in de ruimere omgeving van Dabagalo, verwijst u opnieuw naar het conflict in 2016 (CGVS, p. 16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in 2014 een groot clanconflict heeft plaatsgevonden tussen de Ayr- en de Saleeban-clan in het nabijgelegen dorp Miliqo (zie administratief dossier). Dat u een conflict tussen dezelfde clans opwerpt dat in de dorpen Warshubo en Xinlabi heeft plaatsgehad, twee dorpen die buiten uw district Harardheere gelegen zijn, maar u niet in staat blijkt bovenstaand clanconflict in Miliqo te herinneren, doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Dabagalo, gelegen in het district Harardheere.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat er in 2012 twee groepen piraten – die met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan twee verschillende clans zijn gelieerd, namelijk de Ayr- en de Saleeban-clan – een grootschalig (clan)conflict hebben uitgevochten in Dabagalo. Een territoriaal geschil zou aan de basis hebben gelegen van het gevecht dat aan meerdere mensen het leven heeft gekost (zie administratief dossier). Gepeild naar de aanwezigheid van piraten in uw regio, blijkt u echter eveneens geheel onwetend. Gevraagd of er piraten aanwezig zijn in uw regio, stelt u van niet. U zegt geen piraten te hebben gezien. Gevraagd of u over piraten heeft gehoord, zegt u vaagweg dat u in het verleden wel gehoord heeft over piraten, maar u niet weet wat zij doen (CGVS, p. 16). Gepolst of er in de omgeving van Dabagalo ooit conflicten zijn geweest waarbij piraten zijn betrokken, stelt u niet te hebben gehoord over conflicten tussen piraten en andere groepen in de omgeving van Dabagalo (CGVS, p. 16). Ondanks uw jonge leeftijd ten tijde van het (clan)conflict in 2012, is het geenszins aannemelijk dat u als levenslang inwoner van Dabagalo geheel onwetend bent over desbetreffend (clan)conflict. Zeker gezien u zich tijdens het persoonlijk onderhoud wél de machtsovername in 2012 lijkt te herinneren, alsook via uw grootmoeder op de hoogte werd gesteld over een clanconflict dat zich in het verleden in de veraf gelegen dorpen Warshubo en Xinlabi heeft afgespeeld. Een clanconflict dat nota bene werd uitgevochten tussen de Ayr en de Saleeban, dezelfde clans die bij het (clan)conflict in 2012 betrokken waren. Dat u over dit dodelijk gevecht in 2012 niet op de hoogte blijkt te zijn, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Dabagalo.

Ten tweede blijkt u evenmin op de hoogte te zijn over een grootschalige rekruteringscampagne van Al-Shabaab in uw regio. Wanneer u namelijk wordt gevraagd of Al-Shabaab in het verleden heeft getracht veel mensen te rekruteren in uw dorp of de ruimere regio, stelt u niet te weten of dit in de ruimere regio is gebeurd. Verder zegt u zelf niet gezien te hebben dat er leerlingen werden meegenomen door Al-Shabaab (CGVS, p. 22). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zou er in 2018 een grootschalige rekruteringscampagne op handen zijn geweest in uw dorp en in het nabijgelegen dorp Dumaaye. Al-Shabaab droeg de lokale gemeenschap in Dabagalo en Dumaaye toen namelijk op om 200 jongens beschikbaar te stellen. Dit zou geleid hebben tot spanningen in beide dorpen (zie administratief dossier). Uw onwetendheid over deze rekruteringscampagne van Al-Shabaab in onder meer uw dorp, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Dabagalo, gelegen in het district Harardheere in de regio Mudug danig.

Ten derde blijkt uw kennis over het conflict tussen Al-Shabaab en de lokale bevolking in in 2016 zeer gebrekkig.

U weet wel nog aan te geven dat het conflict zich in 2016 heeft afgespeeld in het nabijgelegen dorp Dumaaye, dat Al-Shabaab en de lokale bevolking de strijdende partijen waren, alsook dat er huizen in brand werden gestoken (CGVS, p. 15-16). Uw verklaringen betreffende de aanleiding van dit conflict zijn daarentegen onjuist. U beweert namelijk dat de terreurorganisatie hun ideeën wou opdringen aan de jongeren, waarop de lokale bevolking zich zou hebben verzet. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de lokale bevolking tegen Al-Shabaab in opstand kwam omwille van de belastingen die door de terreurorganisatie werden opgelegd. De lokale bevolking zou volgens bepaalde bronnen ook gesteund zijn door veiligheidstroepen van de staat Galmudug (zie administratief dossier). U daarentegen bent niet op de hoogte over andere groeperingen dan de terreurorganisatie Al-Shabaab in uw regio (CGVS, p. 15).

Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie dat deze gevechten zich ook in de omgeving rondom Dumaaye zouden hebben afgespeeld. Bepaalde bronnen maken zelfs gewag van gevechten in Dumaaye én Dabagalo (zie administratief dossier). Uw kennis over dit conflict schiet duidelijk tekort voor iemand die toentertijd in deze regio beweert te hebben gewoond. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst verder aan.

Uw kennis over voorbije incidenten en conflicten in uw dorp Dabagalo en de ruimere omgeving is ontoereikend voor iemand die er beweert sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië in 2021 te hebben gewoond (CGVS, p. 6). Deze vaststelling ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Dabagalo, gelegen in het district Harardheere in de regio Mudug.

Terzijde merkt het CGVS nog op dat er uit uw verklaringen een duidelijke link met de stad Mogadishu naar voren komt. Zo kwam u net voor uw vertrek uit Somalië te weten dat er een verwant van uw vader in Mogadishu woont en heeft u daar ook even verbleven voor u Somalië verliet, is uw vader afkomstig uit Mogadishu en wordt uw clan geassocieerd met de hoofdstad Mogadishu (CGVS, p. 7, 11 en 13).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dabagalo, in district Harardheere, gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dabagalo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 04.10.2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities CGVS, p. 17). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd gedurende het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gezegd dat u aan het begin werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke regio van herkomst te geven en de protection officer dit op dat moment niet had. U werd vervolgens gevraagd of u bij uw verklaringen blijft effectief uit Dabagalo afkomstig te zijn, waarop u blijft volhouden uit Dabagalo afkomstig te zijn (CGVS, p. 17).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn enig middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. Verwerende partij stelt dat er ‘twijfels rijzen’ omtrent het verblijf van verzoekende partij in Somalië, meer specifiek in Dabagalo, provincie Mudug: [...]”

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij niet mee is met de Somalische context. Immers, de koranschool wordt zeer serieus genomen daar en kan niet vergeleken worden met een normale school. De leerlingen gaan er niet om o.a. een sociaal leven op te bouwen, maar om de religie te leren en meer niet. Zij focussen zich enkel en alleen daarop. Verzoekende partij sprak niet over de bezigheden, over persoonlijke details, over familieleden met andere leerlingen en dus kent zij de clanaffiliatie ook niet van haar medeleerlingen. Zij beaamt dat het clansysteem belangrijk is in Somalië, doch verliest verwerende partij uit het oog dat verzoekende partij slechts een kind was die zich niet bezighield met die zaken op jonge leeftijd. Zoals verzoekende partij heeft verklaard, wist zij dat er veel landbouwers en veehouders woonden in haar dorp, maar zij kende de mensen niet persoonlijk en dus wist zij niet exact wie wat uitoefende. Bovendien blijkt dat verzoekende partij een andere interpretatie aanhield van “kennis” of “vriend” en dat zij hieronder begreep of zij mensen kende waarmee zij zelf ging samen wandelen voor de dieren. In plaats van dat verwerende partij aldus de antwoorden van verzoekende partij begrijpt op de manier dat verzoekende partij deze interpreteerde, gaat zij liever de woorden uit de context trekken en deze draaien naar een manier die haar beter uitkomt om een negatieve beslissing te kunnen nemen: [...]”

II.1.2. Vervolgens beargumenteert verwerende partij dat verzoekende partij haar profiel als zoon van een veehouder niet aannemelijk heeft gemaakt: [...]”

Verwerende partij haar verwachtingen zijn onredelijk gezien de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij. Hoewel verwerende partij het bizar vindt dat verzoekende partij zich niet met de dieren bezig hield, vraagt verzoekende partij zich terecht af waarom verwerende partij niet kan aanvaarden dat voor de familie van verzoekende partij religie belangrijker was dan het vee houden. Zeker aangezien het gezin geen mannelijke gezinsleden meer overhad en dus het nog belangrijker was voor hen dat er minstens een mannelijke islamgeleerde zich bevond in het gezin. De moeder had immers een oplossing voor de dieren en stuurde de dieren mee met de burens. Zo kon verzoekende partij zich focussen op het leren van de koran en was er nog voldoende tijd om het vee houden aan te leren, na het voltooiën van de koran: [...]”

Gelet op het voorgaande hoeft het aldus niet te verwonderen dat verzoekende partij over weinig details beschikt wat betreft het vee houden. Verwerende partij houdt weerom geen rekening met de persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij en haar gezin in Somalië.

II.1.3. Tot slot stelt verwerende partij dat verzoekende partij over beperkte details beschikt aangaande conflicten in haar dorp en regio: [...]”

In dit opzicht merkt verzoekende partij op dat haar referentiekader zeer beperkt is en zij geen clanconflicten zelf heeft meegemaakt. Zij heeft hierover enkel dus informatie via anderen. Zij had bovendien geen toegang tot het internet of enige andere vorm van nieuwsberichtgeving om over die clanconflicten iets te vernemen. Verzoekende partij was ook nog jong en hield zich niet bezig met de politieke situatie in haar dorp en al zeker niet in de ruimere omgeving. Hetzelfde geldt voor de aanwezigheid van piraten. Verzoekende partij heeft er enkel over gehoord, maar zij heeft er persoonlijk nooit een gezien en dus kan zij hier niet veel over vertellen: [...]”

Verwerende partij staart zich blind op bepaalde van de aspecten om de herkomstregio van verzoekende partij te onderzoeken, maar laat andere pertinente details in de verklaringen van verzoekende partij over Dabagalo langs haar gaan. Zo kon verzoekende partij wel doorleefd vertellen over de droogtes omdat zij die zelf heeft meegemaakt en de gevolgen ervan heeft ondervonden: [...]”

Verwerende partij heeft zich aldus gefocust op zaken waartoe verzoekende partij niet veel toegang had en heeft geen rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden, de jonge leeftijd, de familiesamenstelling e.d. van verzoekende partij.

Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan gedegen onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

II.1.4. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

Il.1.5. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan de afkomst en verblijfplaats van verzoekende partij.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker slaagt er niet in zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan zijn regio van herkomst, herhaalt zijn verklaringen hierover en volhardt dat hij wel een toereikende kennis bezit over zijn regio, rekening houdend met zijn profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoeker over (i) het dagelijkse leven in Dabagalo, (ii) de mensen die in de veeteelt of in de landbouw werken in zijn regio van herkomst; (iii) het houden van vee en (iv) de veiligheidsincidenten en conflicten in zijn dorp en de ruimere regio incoherent, onjuist en gebrekkig zijn. De commissaris-generaal stelt ook op pertinente wijze vast dat verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke levensomstandigheden in Dabagalo, op zijn netwerk aldaar en een link lijkt te hebben met de stad Mogadishu.

4.1.3. Waar verzoeker ter verschoning van zijn gebrekkige kennis over zijn regio van herkomst verwijst naar zijn profiel als jongeman, wijst de Raad erop dat zelfs van een jongeman met zijn voorgehouden profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde land en regio van herkomst. Dit geldt temeer nu uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij ongeveer twintig jaar in Dabagalo heeft gewoond, waarbij aldus ook kan worden aangenomen dat hij reeds een zekere maturiteit had. Verzoeker concretiseert niet waarom zijn leeftijd hem zou verhinderen om verklaringen af te leggen omtrent de direct waarneembare en elementaire zaken in zijn beweerde regio van herkomst. Hij heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook verklaard dat hij van zijn negen jaar tot zijn vertrek naar de Koranschool is geweest (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 11). Hij nam aldus deel aan het maatschappelijk leven en leidde zeker geen geïsoleerd bestaan. De Raad kan ook enkel vaststellen dat verzoeker in gebreke blijft te concretiseren op welke wijze zijn profiel als jongeman de beoordeling van de commissaris-generaal aan het wankelen zou brengen.

4.1.4. Volgens verzoeker houdt de commissaris-generaal geen rekening met de Somalische context waarin de koranschool zeer serieus wordt genomen en leerlingen enkel naar daar gaan om de religie te leren en niet om een sociaal leven op te bouwen. Verzoeker stelt dat hij niet sprak over persoonlijke zaken met zijn medeleerlingen. De Raad wijst erop dat verzoeker meer dan tien jaar naar de Koranschool ging, wat het weinig aannemelijk maakt dat hij maar twee mensen die in zijn klas zaten van naam zou kennen en verder niets persoonlijk over hen zou weten. Bovendien verklaarde verzoeker ook dat hij met zijn twee vrienden in zijn vrije tijd ging voetballen (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 12) zodat kan worden aangenomen dat verzoeker doorheen de jaren meer over zijn vrienden zou weten, dan enkel hun naam. Gelet op het primordiale belang van de clanstructuur in de Somalische samenleving is het opmerkelijk dat hij zelfs niet kan zeggen tot welke clan zijn klasgenoten zouden behoren. Waar verzoeker verder stelt dat hij slechts een kind was die zich niet bezighield met deze zaken, wijst de Raad erop dat verzoeker verklaarde dat hij tot 2021 naar de Koranschool ging, zodat hij op dat moment al reeds 20 jaar oud was en geen kind meer was zoals hij voorhoudt, waardoor er wel degelijk verwacht kan worden dat hij meer diepgaande kennis heeft over zijn klasgenoten en hun clanaffiliatie. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij vaststelt dat: *“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke levensomstandigheden in Dabagalo, alsook op uw netwerk aldaar. U beweert namelijk vooral naar de koranschool te zijn geweest en te hebben geslapen. Op vrije dagen ging u voetballen (CGVS, p. 11-12). Op uw verblijf in het trainingscentrum van Miliqo na, verklaart u het dorp Dabagalo nooit te hebben verlaten (CGVS, p. 6). Uw beperkte en vage verklaringen aangaande uw dagelijkse leven in Dabagalo daargelaten, dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw netwerk in Dabagalo doorleefd noch spontaan zijn. Zo blijkt uw kennis over uw vrienden uitermate beperkt te zijn. Gepolst naar uw vrienden op de koranschool, somt u A. en I. op. U verklaart dat u met hen naar de koranschool ging en op vrije dagen samen ging voetballen. Wanneer u gevraagd wordt naar de werkzaamheden van de ouders van A. en I., zegt u vaagweg dat de inwoners in Dabagalo enkel winkeliers, veehouders of landbouwers zijn. U nogmaals gevraagd naar het werk van de ouders van A. en I., beweert u zich dit niet te herinneren (CGVS, p. 12). Wanneer de protection officer polst naar de clanaffiliatie van uw twee vrienden, dient u opnieuw het antwoord schuldig te blijven. Uw verklaring dat men aan jongeren waarmee men naar de koranschool gaat niet naar de clan vraagt, kan niet overtuigen (CGVS, p. 14). Gezien het belang en de invloed van het clansysteem in Somalië op het dagelijkse leven, de politiek en verschillende conflicten, lijkt het dan ook weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn over de clanaffiliatie van uw vrienden. Bovendien staat uw onwetendheid over de werkzaamheden van de ouders van uw vrienden, alsook over hun clanaffiliatie in schril contrast met uw degelijke kennis over de voornaamste beroepen van de inwoners in Dabagalo en de aanwezige clans aldaar. Uw verklaringen geven bijgevolg een weinig doorleefde indruk.”*

4.1.5. Wat betreft de gebrekkige kennis van verzoeker over de veehouders en landbouwers in zijn dorp, stelt de commissaris-generaal op pertinente wijze vast dat: *“Verder is het merkwaardig dat iemand die in Dabagalo is opgegroeid, een dorp gelegen in ruraal Somalië waar volgens uw verklaringen voornamelijk veehouders en landbouwers wonen, amper mensen kent die in de veeteelt of landbouw werkzaam zijn. U gevraagd of u vrienden had die veehouders waren, antwoordt u naast de vraag door te stellen dat u leerling was aan de koranschool en u naar de moskee ging. U de vraag herhaald, stelt u geen dieren te hebben verkocht en u geen vrienden had die veehouders waren. Gevraagd of u iemand kende die veehouder was, antwoordt u eveneens van niet. Gevraagd of u vrienden had die landbouwers waren, antwoordt u weerom van niet (CGVS, p. 8). Gevraagd of u mensen kende die landbouwer waren, zegt u niemand te hebben gekend die landbouwer was, maar u wel iemand uit de buurt zou kunnen vinden die landbouwer was omdat de inwoners voornamelijk landbouwers waren. Vervolgens werpt u op dat uw burens dieren hebben. Gezegd dat u dus wel degelijk iemand kent die veehouder was, zegt u te hebben begrepen dat de protection officer vroeg of u met een vriend mee ging wandelen met de dieren (CGVS, p. 9). Het is opmerkelijk dat u niet meteen uw burens heeft opgeworpen, aangezien uw burens nota bene met de dieren van uw moeder gingen wandelen (CGVS, p. 9). Bovendien zou men van iemand die beweert in Dabagalo te zijn opgegroeid, een dorp die volgens uw verklaringen voornamelijk uit winkeliers, veehouders en landbouwers bestaat, en er tevens contact had met zijn ouders – die in vee handelen - en leerlingen uit de koranschool (CGVS, p. 7-12), mogen verwachten dat hij moeiteloos de namen van enkele veehouders of landbouwers kan opsommen. Dat u hiertoe niet in staat blijkt is eigenaardig. Uw verklaringen aangaande uw netwerk in Dabagalo zijn dermate beperkt en weinig doorleefd dat deze het CGVS verhinderen een goed zicht te krijgen op uw werkelijke levensomstandigheden en netwerk in Dabagalo. Deze vaststelling tast bijgevolg uw algemene geloofwaardigheid, alsook de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Dabagalo aan.”* Door louter te stellen dat hij wist dat er veel landbouwers en veehouders in zijn dorp woonden maar dat hij hen niet persoonlijk kende, slaagt verzoeker er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen, noch een nieuw licht te werpen op zijn zaak. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij de woorden “kennis” en “vriend” anders interpreteerde en dacht dat er gevraagd werd of hij mensen kende waarmee hij zelf ging wandelen samen met de dieren, wijst de Raad erop dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk vroeg of hij veehouders en landbouwers kende. De *protection officer* heeft zijn vraag ook enkele keren herhaald, zodat verzoeker – wanneer hij wordt geconfronteerd met de vaststelling

dat hij eerst aangaf niemand te kennen die veehouder of landbouwer was – niet zonder meer kan voorhouden dat hij de vraag verkeerd interpreteerde (zie NPO, p. 8-9). Bovendien kan er ook op gewezen worden dat, toen er tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd werd of hij vrienden had die veehouder waren, hij eerst naast de kwestie antwoordde dat hij enkel naar de koranschool en moskee ging en vervolgens stelde dat hij *“geen vrienden [had die veehouders waren]* (zie NPO, p. 8). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk heeft begrepen dat hem werd gevraagd of hij vrienden kende die veehouders waren. In het licht hiervan kan hij in zijn verzoekschrift niet blijven volharden dat hij het woord “vriend” anders interpreteerde. Zelfs aangenomen dat hij de vraagstelling initieel niet geheel begreep, blijkt de vaststelling overeind dat verzoeker bijzonder weinig voorbeelden kon aanhalen van veehouders of landbouwers in zijn geboortedorp. Zo kan er nog aangestipt worden dat de *protection officer* niet alleen vroeg of hij veehouders kende, maar ook of hij landbouwers kende in zijn dorp. Hierop antwoordde verzoeker: *“Ik ken zelf persoonlijk niemand die landbouwer was, maar omdat de inwoners landbouwers waren, kan je uiteraard iemand vinden uit de buurt die landbouwer was. Ik weet wel dat mijn buren dieren hebben, maar ik had geen vriend”* (zie NPO, p. 9). Dat hij enkel zijn buren kan aanhalen als voorbeeld van veehouders en geen enkele landbouwer in zijn dorp bij naam kan noemen, ondanks dat hij zelf verklaarde dat veel veehouders en landbouwers in zijn buurt woonden, doet twijfels rijzen over zijn geloofwaardigheid. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij vaststelt dat er wel degelijk verwacht kan worden dat verzoeker meer kennis zou hebben over de veehouders en landbouwers in zijn regio van herkomst.

4.1.6. Om zijn gebrekkige kennis over het houden van vee te verschonen, stelt verzoeker dat voor zijn familie religie belangrijker was dan vee hoeden. Volgens hem vond zijn familie het belangrijk dat er een mannelijke islamgeleerde was in het gezin en verzoeker was hiervoor uitgekozen, omdat hij het enige overblijvende mannelijke lid van zijn gezin was. Hij stelt dat zijn moeder de dieren met zijn buren meestuurde, zodat hij zich volledig kon focussen op het leren van de koran. Met dit betoog slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de vaststellingen van de commissaris-generaal. Er kan immers verwacht worden dat iemand die zelf vee heeft een meer uitgebreide kennis heeft over de dieren die hij houdt, zeker gelet op het feit dat zijn moeder en vroeger zijn vader veehandelaar waren (zie NPO, p. 7 en 9). Het is ook opmerkelijk dat verzoeker zelf verklaarde wel tijd te hebben gehad om met dieren te leren werken, maar dit niet gedaan heeft en hij zich enkel concentreerde op het leren van de koran (zie NPO, p. 13). Hij heeft toen niet gezegd dat zijn familie het heel belangrijk vond dat hij een mannelijke islamgeleerde werd en dat hij daarom niet geleerd had hoe hij met dieren moest werken. Verzoeker verklaarde ook in zijn vrije tijd te kunnen voetballen (zie NPO, p. 8), zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker enkel omwille van het gebrek aan tijd vanwege zijn islamstudies niet voor de dieren kon zorgen. Er kan bovendien ook worden verwacht dat verzoeker, zelfs indien hij niet instond voor de dagelijkse verzorging van de dieren, enige kennis over het houden van vee zou hebben, doordat hij opgroeide in een gezin dat zelf vee hield en ook nog verhandelde. Het is niet omdat verzoekers moeder alleen het vee verhandelde, dat van verzoeker hieromtrent geen kennis kan worden verwacht. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat: *“Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw profiel van zoon van veehandelaars weinig geloofwaardig wordt bevonden. U verklaart namelijk dat uw vader veehandelaar was. Na de dood van uw vader nam uw moeder het werk van uw vader op zich (CGVS, p. 9). Daarnaast had uw familie ook geiten en schapen. De buren gingen met jullie vee op stap (CGVS, p. 12). Uw kennis over het houden van vee is echter ontoereikend voor iemand die is opgegroeid in een dorp in ruraal Somalië waar zijn ouders bovendien als veehandelaar werkzaam waren. U kan tijdens het persoonlijk onderhoud wel nog zeggen dat de draagtijd bij een geit vijf maanden bedraagt. U blijkt daarentegen niet op de hoogte te zijn over de seizoenen waarin een geit juist drachtig is (CGVS, p. 13). Volgens de informatie ter beschikking van het CGVS zijn er twee duidelijk afgetekende seizoenen waarin de geiten drachtig zijn, namelijk het gu- en deyr-seizoen (zie administratief dossier). Het is weinig aannemelijk dat u als levenslang inwoner van een dorp in ruraal Somalië – waar de inwoners volgens uw verklaringen voornamelijk veehouders, landbouwers en winkeliers zijn (CGVS, p. 12) - en zoon van veehandelaars die tevens zelf dieren hadden, geen kennis zou hebben van de seizoenen waarin de dieren drachtig zijn. Verder blijkt u evenmin op de hoogte te zijn over waar de veehouders dan juist het vee heen gingen. U gevraagd waar uw buren gingen wandelen met jullie vee, verklaart u vaagweg dat zij de dieren buiten het dorp brachten. Gevraagd waar buiten het dorp, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 9). Men zou van een persoon die zijn hele leven in die regio woonachtig was en wiens gezin bovendien zelf dieren had, redelijkerwijs mogen verwachten over een bepaalde mate van kennis hieromtrent te beschikken. Uw onwetendheid is bijzonder merkwaardig. Ook is het enigszins opmerkelijk dat u als jongeman niet zelf met de dieren van uw moeder ging rondtrekken. Uw verklaring dat u geen kennis had over het rondtrekken met dieren en u daarom niet werkte met het vee kan geenszins overtuigen, daar er volgens uw verklaringen in uw dorp veel veehouders aanwezig waren. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat u als jongeman eerst de koran diende te leren. Gevraagd of u na de koranschool geen tijd had om te leren werken met dieren, zegt u dat er wel tijd was, maar u zich focuste op het leren van de koran (CGVS, p. 13). Uw verklaringen kunnen geen verschoning bieden voor uw uiterst beperkte kennis aangaande het houden van vee. Uw ontoereikende kennis over de veeteelt ondermijnt de geloofwaardigheid van zowel uw profiel van zoon van veehandelaars, als uw herkomst uit Dabagalo, een dorp gelegen in ruraal Somalië.”*

4.1.7. Wat betreft zijn gebrekkige kennis over de veiligheidsincidenten in zijn regio, stelt de commissaris-generaal dat: "Ten eerste blijkt u niet op de hoogte te zijn over de voorbije (clan)conflicten in uw dorp Dabagalo en de ruimere omgeving. Gepeild naar clanconflicten, zegt u dat er in de periode dat u in Dabagalo woonde geen clanconflicten plaatsvonden. Nogmaals gevraagd of u nooit een clanconflict in uw dorp heeft meegemaakt, antwoordt u van niet. Gevraagd of u ooit heeft gehoord over clanconflicten in uw dorp in het verleden, antwoordt u weerom van niet. U gevraagd of u ooit heeft gehoord over clanconflicten in het district, stelt u via uw grootmoeder gehoord te hebben over een conflict tussen de Ayr- en de Saleeban-clan in de dorpen Warshubo en Xinlabi. Gevraagd wanneer deze plaatsvonden, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 14). Vervolgens werpt u op dat Al-Shabaab in 2012 door middel van geweld de macht heeft overgenomen (CGVS, p. 15). Later past u uw verklaringen aan en stelt dat Al-Shabaab de macht zonder het gebruik van geweld heeft overgenomen. Pas wanneer zij de jongeren hun ideeën trachtten op te dringen, zou er volgens uw verklaringen een gevecht zijn uitgebroken tussen de terreurorganisatie en de lokale bevolking (CGVS, p. 16). Gevraagd of er naast deze machtsovername nog andere zaken zijn gebeurd in 2012, stelt u dat er voor de machtsovername een droogte plaats had. U gevraagd of u zich conflicten of gevechten herinnert in Dabagalo, stelt u dat zich enkel het gevecht ten tijde van de machtsovername te herinneren. Gevraagd of u zich conflicten of gevechten of incidenten in de ruimere regio rondom Dabagalo herinnert, werpt u opnieuw het clanconflict in de dorpen Warshubo en Xinlabi op (CGVS, p. 15). Verder verwijst u nog naar een conflict tussen Al-Shabaab en de inwoners in het nabijgelegen dorp Dumaaye in 2016 (CGVS, p. 15-16). Vervolgens stelt u niet over andere conflicten of gevechten te hebben gehoord toen u in Dabagalo woonde (CGVS, p. 15). U later nogmaals gevraagd of er naast het conflict in 2016 nog andere conflicten hebben plaatsgevonden in de ruimere omgeving van Dabagalo, verwijst u opnieuw naar het conflict in 2016 (CGVS, p. 16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in 2014 een groot clanconflict heeft plaatsgevonden tussen de Ayr- en de Saleeban-clan in het nabijgelegen dorp Miliqo (zie administratief dossier). Dat u een conflict tussen dezelfde clans opwerpt dat in de dorpen Warshubo en Xinlabi heeft plaatsgehad, twee dorpen die buiten uw district Harardheere gelegen zijn, maar u niet in staat blijkt bovenstaand clanconflict in Miliqo te herinneren, doet twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Dabagalo, gelegen in het district Harardheere. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat er in 2012 twee groepen piraten – die met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aan twee verschillende clans zijn gelieerd, namelijk de Ayr- en de Saleeban-clan – een grootschalig (clan)conflict hebben uitgevochten in Dabagalo. Een territoriaal geschil zou aan de basis hebben gelegen van het gevecht dat aan meerdere mensen het leven heeft gekost (zie administratief dossier). Gepeild naar de aanwezigheid van piraten in uw regio, blijkt u echter eveneens geheel onwetend. Gevraagd of er piraten aanwezig zijn in uw regio, stelt u van niet. U zegt geen piraten te hebben gezien. Gevraagd of u over piraten heeft gehoord, zegt u vaagweg dat u in het verleden wel gehoord heeft over piraten, maar u niet weet wat zij doen (CGVS, p. 16). Gepolst of er in de omgeving van Dabagalo ooit conflicten zijn geweest waarbij piraten zijn betrokken, stelt u niet te hebben gehoord over conflicten tussen piraten en andere groepen in de omgeving van Dabagalo (CGVS, p. 16). Ondanks uw jonge leeftijd ten tijde van het (clan)conflict in 2012, is het geenszins aannemelijk dat u als levenslang inwoner van Dabagalo geheel onwetend bent over desbetreffend (clan)conflict. Zeker gezien u zich tijdens het persoonlijk onderhoud wél de machtsovername in 2012 lijkt te herinneren, alsook via uw grootmoeder op de hoogte werd gesteld over een clanconflict dat zich in het verleden in de veraf gelegen dorpen Warshubo en Xinlabi heeft afgespeeld. Een clanconflict dat nota bene werd uitgevochten tussen de Ayr en de Saleeban, dezelfde clans die bij het (clan)conflict in 2012 betrokken waren. Dat u over dit dodelijk gevecht in 2012 niet op de hoogte blijkt te zijn, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Dabagalo. Ten tweede blijkt u evenmin op de hoogte te zijn over een grootschalige rekruteringscampagne van Al-Shabaab in uw regio. Wanneer u namelijk wordt gevraagd of Al-Shabaab in het verleden heeft getracht veel mensen te rekruteren in uw dorp of de ruimere regio, stelt u niet te weten of dit in de ruimere regio is gebeurd. Verder zegt u zelf niet gezien te hebben dat er leerlingen werden meegenomen door Al-Shabaab (CGVS, p. 22). Volgens bronnen ter beschikking van het CGVS zou er in 2018 een grootschalige rekruteringscampagne op handen zijn geweest in uw dorp en in het nabijgelegen dorp Dumaaye. Al-Shabaab droeg de lokale gemeenschap in Dabagalo en Dumaaye toen namelijk op om 200 jongens beschikbaar te stellen. Dit zou geleid hebben tot spanningen in beide dorpen (zie administratief dossier). Uw onwetendheid over deze rekruteringscampagne van Al-Shabaab in onder meer uw dorp, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Dabagalo, gelegen in het district Harardheere in de regio Mudug danig. Ten derde blijkt uw kennis over het conflict tussen Al-Shabaab en de lokale bevolking in in 2016 zeer gebrekkig.

U weet wel nog aan te geven dat het conflict zich in 2016 heeft afgespeeld in het nabijgelegen dorp Dumaaye, dat Al-Shabaab en de lokale bevolking de strijdende partijen waren, alsook dat er huizen in brand werden gestoken (CGVS, p. 15-16). Uw verklaringen betreffende de aanleiding van dit conflict zijn daarentegen onjuist. U beweert namelijk dat de terreurorganisatie hun ideeën wou opdringen aan de jongeren, waarop de lokale bevolking zich zou hebben verzet. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de lokale bevolking tegen Al-Shabaab in opstand kwam omwille van de belastingen die door de terreurorganisatie werden opgelegd. De lokale bevolking zou volgens bepaalde bronnen ook gesteund zijn

door veiligheidstroepen van de staat Galmudug (zie administratief dossier). U daarentegen bent niet op de hoogte over andere groeperingen dan de terreurorganisatie Al-Shabaab in uw regio (CGVS, p. 15). Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie dat deze gevechten zich ook in de omgeving rondom Dumaaye zouden hebben afgespeeld. Bepaalde bronnen maken zelfs gewag van gevechten in Dumaaye én Dabagalo (zie administratief dossier). Uw kennis over dit conflict schiet duidelijk tekort voor iemand die toentertijd in deze regio beweert te hebben gewoond. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst verder aan.

Uw kennis over voorbije incidenten en conflicten in uw dorp Dabagalo en de ruimere omgeving is ontoereikend voor iemand die er beweert sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië in 2021 te hebben gewoond (CGVS, p. 6). Deze vaststelling ondergraaft in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Dabagalo, gelegen in het district Harardheere in de regio Mudug.” Deze motieven zijn pertinent, draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Deze motieven worden dan ook door de Raad overgenomen. Verzoeker stelt dat hij zelf geen clanconflicten heeft meegemaakt, enkel informatie heeft vernomen van anderen en geen internet had om opzoeken te verrichten over de verschillende clanconflicten. Hiermee slaagt verzoeker er niet in om afbreuk te doen aan de voorgaande vaststellingen van de commissaris-generaal. Het is immers onaannemelijk dat hij wel gehoord zou hebben van een clanconflict buiten zijn district, maar niets zou weten over een clanconflict in 2014 dat plaatsvond in het nabijgelegen dorp Miliqo. Waar verzoeker stelt dat hij zich niet bezighield met de politieke situatie in zijn dorp en al zeker niet in zijn ruimere omgeving, wijst de Raad erop dat er wel degelijk verwacht kan worden dat verzoeker meer zou weten over de politieke situatie en de verschillende veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst. Dit betreffen elementaire elementen in de directe leefwereld en vereisen geen toegang tot internet. Er kan verder op worden gewezen dat het feit dat verzoeker stelt zich niet bezig te houden met de politieke situatie in zijn dorp en al zeker niet in zijn ruime omgeving, het des te opmerkelijker maakt dat verzoeker wel op de hoogte zou zijn van een clanconflict buiten zijn district in de dorpen Warshubo en Xinlabi (zie NPO, p. 14), maar niet van een conflict in het nabijgelegen dorp Miligo. Waar verzoeker nog benadrukt dat hij jong was op het moment van de clanconflicten en de conflicten tussen de twee groepen piraten, stelt de Raad vast dat noch uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat er van verzoeker kennis of elementen werden verwacht, die het begrip van een persoon van zijn leeftijd te boven gaan behoeven. Ook van een jong iemand kan worden verwacht dat hij een meer gedegen kennis heeft van de clanconflicten in zijn nabije regio, de aanwezigheid van piraten in zijn regio, een conflict tussen twee groepen piraten in zijn regio en een grootschalige rekruteringscampagne van Al-Shabaab. Dit geldt temeer, zoals de commissaris-generaal ook al terecht heeft opgemerkt, omdat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelf verklaringen aflegt over de machtsovername door Al-Shabaab in 2012. Dat verzoeker zich deze machtsovername in 2012 wel nog kan herinneren, maar geen kennis heeft van een groot clanconflict in hetzelfde jaar, een ander groot clanconflict in 2014, een conflict tussen de lokale bevolking en Al-Shabaab in 2016 en een grootschalige rekruteringscampagne van Al-Shabaab in 2018 is niet aannemelijk. De Raad kan in deze ook opmerken dat verzoeker ten tijde van de grootschalige rekrutering door Al-Shabaab ongeveer zeventien jaar oud was wat het bijzonder onaannemelijk maakt dat hij hier zelfs niets van gehoord zou hebben, aangezien Al-Shabaab zich richtte tot jongvolwassenen en kinderen (zie AD, map cgvs, “landeninformatie”, ACLED-databank). Verzoekers onwetendheid over de veiligheidssituatie en de conflicten in zijn regio ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden regio van herkomst.

4.1.8. De Raad moet vaststellen dat verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Waar verzoeker nog stelt dat er geen rekening werd gehouden met de kennis waarover hij wel beschikt, zoals bijvoorbeeld de periodes van droogte, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te weerleggen. Verzoeker laat na dit te doen. De omstandigheid dat verzoeker omtrent bepaalde elementen een zekere kennis heeft tentoongesteld, doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing, die door verzoeker niet worden weerlegt, die pertinent zijn en die door de Raad worden overgenomen. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal ook geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van verzoeker in de bestreden beslissing op te nemen.

4.1.9. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Dabagalo in het district Harardheere, gelegen in de provincie Mudug en dat *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dabagalo, in district Harardheere, gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van*

uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dabagalo heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

4.1.10. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Dabagalo in het district Harardheere, gelegen in de provincie Mudug in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES